

►► ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ «ΟΝΕΙΡΑ ΣΕ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ»

Της σκηνοθέτιδας και καλλι. διευθύντριας των κινηματογραφικών φεστιβάλ ecofilms και Ιπποκράτης Λουκίας Ρικάκη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ 2010

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΝΤΑΖ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΑΛΚΙΔΑΣ 2010

<http://dreamsinanotherlanguage.blogspot.com>

<http://vimeo.com/10770767>

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΛΥ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ

Το σχολείο ίσως δεν μπορεί να αλλάξει την κοινωνία γύρω του, όμως στη Φανερωμένη προσπαθούν να βελτιώσουν την κοινωνία των παιδιών του σχολείου και να ανταποκριθούν στις ανάγκες τους.

Σχολείο Φανερωμένης: 300 πρόσωπα, 300 όνειρα καθένα στη γλώσσα του.

Το σχολείο είναι η χώρα των παιδιών. Μια νέα πατρίδα όπου εκτός του ότι μιλούν διάφορες γλώσσες, μαθαίνουν να εκφράζονται ακόμη και να ονειρεύονται σε μια άλλη γλώσσα. Ειδικά η Φανερωμένη αποτελεί φιλόδοξο πρόγραμμα του υπουργείου Παιδείας της Κύπρου, το οποίο κάνει ένα άνοιγμα στην κοινωνία. Το εντυπωσιακό κτίριο στο κέντρο της παλιάς Λευκωσίας ήταν ένα παραδοσιακό παρθεναγωγείο από εκείνα που φοίτησαν πολλές γενιές κοριτσιών. Τώρα όμως τα πράγματα έχουν αλλάξει. Λίγα μέτρα από το σχολείο βρίσκεται η Πράσινη γραμμή. Η νεκρή εκείνη ζώνη που χωρίζει την Λευκωσία στα δύο.

‘Δεν ξεχνώ’ λένε ακόμη τα μαθητικά τετράδια αλλά για τους σημερινούς μαθητές της Φανερωμένης αυτό σημαίνει άλλα πράγματα. Αυτοί πασχίζουν τώρα να ζήσουν σε μια νέα χώρα, την Κύπρο, και πολλοί απ’ αυτούς δεν ξεχνούν τις δικές τους χώρες. Σκηνικά πολέμων, διωγμοί, φτώχεια τους έφεραν εδώ, σε αυτή τη γωνιά του κόσμου, σε αυτό το νησί. Ποιος άνεμος τους έφερε εδώ; Τύχη καλή, την υποδοχή τους ανέλαβαν δάσκαλοι με καρδιά μικρού παιδιού. Ο πόλεμος δεν καταστρέφει μόνο τη γη αλλά κάνει τις καρδιές πέτρινες, τα μάτια τυφλά. Μετανάστες είναι ο άνθρωπος χωρίς σπίτι, το σπίτι δεν είναι ένα μέρος μα ένα πρόσωπο που σε αναγνωρίζει. Η μετανάστευση ενσωματώνει την αιχμή της προσωπικής του ελπίδας ως προς το απρόσωπο μέλλον.

«Η Ζωή είναι δύσκολη, αλλά κι εγώ εύκολη δεν είμαι» έγραφε η τσάντα της Περβίν από την Τουρκία, στα ελληνικά και στα τούρκικα. Έτσι ξεκίνησε η Περβίν να γράφει την ιστορία της, για το πως διεκδίκησε την εκπαίδευση της και ήρθε από το χωριό της στην Τουρκία, στην Κύπρο με τα αδέρφια της, για να μάθουν κι άλλα γράμματα. Ήρθε μαζί με την Αϊσέ, τον Κεμάλ και τον Μεχμέτ. Και οι τέσσερις φοιτούν στα σχολεία της Φανερωμένης.